

Sygn. akt I A Cz 495/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Staniszevska (spr.)

Sędziowie: SA Roman Stachowiak

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 kwietnia 2013 r.

sprawy z wniosku (...) **Sp. z o.o. w Z.**

przeciwko: (...) **S.A. w upadłości układowej w W.**

w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie powództwa

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 lutego 2013 r.

sygn. akt IX GCo 29/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA R. Stachowiak SSA E. Staniszevska SSA J. Nowicki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa i obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca przedłożonymi dokumentami należycie wykazał istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, tj. wierzytelność wobec obowiązanego, który został bezpodstawnie wzbogacony. Suma zabezpieczenia odpowiada bowiem pozostałego do zapłaty wnioskodawcy wynagrodzenia z umowy z 13 września 2010 r., które zostało uiszczzone na podstawie umowy cesji Bankowi (...) S.A. na zabezpieczenie umowy kredytowej obowiązanego. W ocenie Sądu Okręgowego nie uprawdopodobnił jednak istnienia interesu prawnego do udzielenia zabezpieczenia. Trudno bowiem z samego faktu ogłoszenia upadłości wywodzić, iż pozwany nie posiada możliwości zaspokojenia wierzycieli. Przeczy temu charakter postępowania upadłościowego, które ma zapewnić wierzycielom zaspokojenie w jak największym zakresie. Postępowania upadłościowego z opcją układu nie prowadzi się, gdy z uwagi na dotychczasowe zachowanie się dłużnika nie ma pewności, że układ będzie wykonany. Przedsiębiorstwo dłużnika w takiej sytuacji dalej funkcjonuje, a wierzytelności spłacane są z jego bieżącej działalności. Nie ma również znaczenia, że dłużnik nie uznaje roszczeń stawianych przez pozwanego. Przyczyną braku spłaty zobowiązań może być okoliczność, że pozwana kwestionuje zasadność roszczeń wnioskodawcy co do zasady lub co do wysokości. Nie można więc z góry zakładać, że dłużnik nie ma zamiaru w żaden sposób zabezpieczyć środków na zaspokojenie wierzytelności.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku i zasądzenie od przeciwnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił naruszenie art. 233 k.p.c. przez błędną ocenę faktów podnoszonych przez wnioskodawcę na okoliczność wykazania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w szczególności odnośnie do faktu ogłoszenia upadłości (...) S.A. oraz faktu zaprzeczenia przez dłużnika istnieniu zobowiązania względem uprawnionego i w konsekwencji błędne przyjęcie, iż nie wykazał interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, jednakże z innych przyczyn niż wskazane w zaskarżonym orzeczeniu. Wbrew pogładowi Sądu Okręgowego nie można bowiem przyjąć, aby w świetle okoliczności faktycznych sprawy roszczenie sprecyzowane przez uprawnionego we wniosku o zabezpieczenie było uprawdopodobnione (art. 730¹ § 1 k.p.c.). Wnioskodawca wskazuje bowiem, że obowiązuje został bezpodstawnie wzbogacony o sporną kwotę w wyniku spłaty zobowiązania (...) S.A. wobec (...) Banku S.A. w W. środkami z wynagrodzenia przysługującego mu z tytułu umowy z dnia 13 września 2010 r. Zgodnie zaś z art. 405 k.c. bezpodstawnie wzbogaconym jest ten, kto otrzymał korzyść majątkową bez podstawy prawnej. Tymczasem z dołączonych do wniosku dokumentów wynika, że w dniu 11 marca 2011 r. udzielił Liderowi Konsorcjum, w skład którego wchodził, pełnomocnictwa do dokonania cesji całości przyszłych wierzytelności wynikających z ww. umowy (k.52) i zgodnie z aneksem nr (...) do umowy cesji z dnia 25 listopada 2010 r. w dniu 25 marca 2011 r. zawarł umowę przelewu wierzytelności na kwotę 47.793.000 zł w celu zabezpieczenia zobowiązań kredytowych (...) S.A. w P., (...) S.A. w (...) S.A. w P. (k.44-46) wobec Banku. Na obecnym etapie postępowania wnioskodawca nie kwestionuje zaś samej umowy cesji. Przyjąć zatem należy, że dokonanie zapłaty na rzecz ww. podmiotu zostało dokonane na podstawie ważnej i skutecznie zawartej umowy, której stroną był skarżący, a nie bez podstawy prawnej. Ponadto uprawniony sam wskazuje również, że pomiędzy członkami konsorcjum nigdy nie zostały dokonane jakiegokolwiek ustalenia dotyczące wzajemnych rozliczeń wynikających z ww. umowy przelewu, w szczególności na wypadek zaspokojenia się przez bank ze scedowanej wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA R. Stachowiak SSA E. Staniszevska SSA J. Nowicki